

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného JUDr. Helenou Teissingovou, advokátkou se sídlem Křižíkova 332/1, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti nečinnosti žalovaného, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 12 Ca 48/2005, o návrhu na vydání předběžného opatření, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2005, č. j. 12 Ca 48/2005 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2005, č. j. 12 Ca 48/2005 - 23, byl v rámci řízení o žalobě proti nečinnosti žalovaného zamítnut návrh žalobce (dále též „stěžovatel“) na vydání předběžného opatření na zaplacení majetkové a nemajetkové újmy ve výši 100 miliard Kč. Žalobce byl Městským soudem v Praze poučen o možnosti podání kasační stížnosti.

Žalobce podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádal jeho zrušení a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Soud prvního stupně usnesením ze dne 29. 7. 2005, č. j. 12 Ca 48/2005 - 40, ustanovil stěžovateli zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti advokátku JUDr. Helenu Teissingovou.

Nejvyšší správní soud považuje v první řadě za nutné konstatovat, že Městský soud v Praze poskytl stěžovateli nesprávné poučení o tom, že proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření je přípustná kasační stížnost. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto

o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatele – návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, již se stěžovatel domáhal ve své žalobě.

V § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je uvedeno, že proti rozhodnutí povahy dočasné není kasační stížnost přípustná. Nesprávné poučení soudu prvního stupně o tom, že kasační stížnost je přípustná, přípustnost kasační stížnosti nezakládá. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost žalobce směřující proti usnesení Městského soudu v Praze o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření jako nepřipustnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu však do dne jeho rozhodnutí nebylo prokázáno, že v daném případě proběhla první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o odměně advokátky za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

